Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

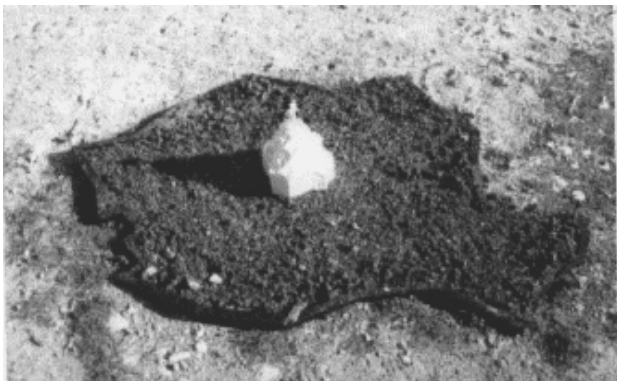
aprilie - mai 2024

se distribuie gratuit

Cuvântul lui Dumnezeu

Vine înnoirea lumii precum este scris, vine cerul cel nou și vine pământul cel nou, vine raiul și se așează pe pământ pentru viață de rai peste oameni.

Ce înseamnă viață de rai? Înseamnă să mănânce omul ce i-am dat în rai ca hrană a sa, și înseamnă să asculte el de Dumnezeu și de legile vieții și să părăsească moartea și faptele ei și să-și poarte pașii după cuvântul Meu, așa cum în zilele acestea am făcut Eu așezare de rai peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port venirea și mărturisirea și vestirea și lucrarea Mea cu el peste pământ, și mai ales masă de Paști nou în mijlocul lui, Mielul Tatălui pe masă spre hrană poporului Meu.

Întoarcerea în rai a omului, aceasta este lucrarea Mea cu poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

pagina 2-3

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului

Duh de bucurie sfântă și cerească, duh de mângâiere vine din cer pe pământ. Toată firea tresaltă și ia parte la bucuria praznicului învierii Mele, căci Eu, Domnul, prin graiul gurii Mele rostesc de deasupra din nori și împart peste pământ fiorul cel mângâietor și spun tuturor Eu Însumi: Hristos a înviat!

Ia aminte cerule și ia aminte pământule, Hristos a înviat! În cer și pe pământ e praznic de înviere. Hristos a înviat! Oameni și păsări cântă cântarea învierii lui Hristos, și firea toată tresaltă ca și acum două mii de ani când deodată Eu, Domnul, M-am ridicat din mormânt și M-am arătat viu, după ce mai-marii din Ierusalim M-au osândit cu moarte pe cruce și cu statul în mormânt trei zile, ca apoi să Mă arăt înviat și să Mă dovedesc Dumnezeu Fiul, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și apoi să-Mi ridic un popor, un vestitor al învierii Mele și ucenici din neam în neam până azi mărturisitori pentru Mine din unii în alții, ca să se păstreze cu tărie și credință adevărul că Dumnezeu a venit din cer pe pământ și a stat cu oamenii treizeci și trei de ani și S-a arătat înviat dintre morți

și a petrecut patruzeci de zile arătându-Se ucenicilor, iar apoi S-a întors la Tatăl Lui, și a rămas El pe pământ cu oamenii Mielul Cel de Paști, Paștele cel nou, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în horă de sfinți și de îngeri de jur-împrejur pe poporul cuvântului Meu, poporul de Nou Ierusalim, zidirea Mea cea nouă în mijlocul căreia am așezată masă de Paști nou, Paștele cel înnoit, pe care Eu l-am promis acum două mii de ani ucenicilor Mei, iar pentru aceasta trebuia să-Mi ridic un popor cuminte care să semene cu Mine la credință, la iubire, la sfințenie, ca să pot cu el să așez iarăși pe pământ viață de rai, căci omul a căzut din rai cu tot cu viața cea de rai dată lui de Mine s-o trăiască și s-o asculte întocmai în grădina raiului, iar Eu, Domnul, sunt astăzi fericit că am un popor pe pământ cu care am masă de Paști și petrecere cerească în mijlocul neamului omenesc, și iată, așa este judecată lumea și faptele ei, căci lumea toată a uitat de rai, a uitat de tot, iar Eu lucrez prin poporul Meu cel de azi, lucrez să așez iarăși raiul pe pământ și să pun masă sfântă în grădină de rai și să stau cu sfinții și cu îngerii la masă cu poporul cuvântului Meu, să fiu Mielul Cel de pe masă, hrana cea nouă, Paștele Domnului.

Îmbrățișez în cuvânt de înviere neamurile și popoarele de pe pământ ca să-i fac pe toți să simtă gustul cel sfânt al cerului și adierea Duhului Sfânt al praznicului învierii Mele, și iată, vremea Paștelui acum este, nu când ar vrea omul să fie, ci când se arată ea și când dovedește ca și atunci învierea Mea, căci semnul coborârii luminii cerești care mărturisește învierea Mea, iată, este cu oamenii acest semn, ca să se întărească adevărul și locul lui între oameni și poporul Lui cel drept credincios, turma creștin ortodoxă, dușmănită ea în toate vremile de către ceata lui antichrist, omul fărădelegii cu războiul său împotriva lui Hristos, dar semnele cerești îl rușinează pe potrivnic și păstrează adevărul la locul lui și timpul Paștelui Domnului, al Mielului Cel de Paști pe masă creștinească până azi.

Trimit peste pământ și peste popoare salutul cel de Paști și spun Eu Însumi peste tot: Pace vouă, oameni și limbi și popoare de pe pământ! Hristos a înviat, Eu Însumi vă spun! O, cercetați-vă dacă sunteți în credință, dacă sunteți ai lui Hristos după credință, după viață, după port, după hrană, după iubirea cea pentru Dumnezeu. O, nu uitați, Hristos a fost mort și a înviat și S-a lăsat pe pământ masă de Paști, Mielul Tatălui pentru hrana creștinilor, rânduială sfântă pe masă și la masă.

Nu vor oamenii de pe pământ să învețe de aproape această sfântă înțelepciune venită din cer și așezată pe pământ cu masă de Paști nou. Eu sunt Mielul Tatălui, Mielușul Cel de Paști. Toți oamenii taie însă mieii oilor și-i mănâncă în ziua Paștelui, iar Eu, Domnul, sunt disprețuit și neluat în seamă ca Miel de Paști.

Mă doare neînțelepciunea și necunoașterea lui Dumnezeu de peste oameni, și de aceea vin pe pământ cuvânt în vremea aceasta, vin să grăiesc oamenilor din mijlocul unui popor luat din lume și gătit de Mine frumos, cu viață de rai, ca să pot să stau cu el la masă de Paști nou și să-Mi împart pe pământ vestea că vin și că tot vin să pregătesc pământul și omul și raiul cel pentru cei pe care îi voi aduna pentru ca să Mă slăvesc peste ei și să-Mi mărturisesc venirea și lucrarea ei când nimeni nu se mai așteaptă să vin. Vine înnoirea lumii, vine, căci lumea a uitat de tot de Dumnezeu și petrece pe pământ în tot felul de gusturi și de plăceri pieritoare din pricina necunoașterii și a neînțelepciunii, și iată, toți oamenii, toți rătăcesc, și nimeni nu știe încotro merge.

Grăiesc popoarelor de pe pământ și le spun iar și iar Eu Însumi: Hristos a înviat! Eu nu pot să lucrez după placul omului, căci omul nu Mă are de Dumnezeu al său. Vine însă cu pași grăbiți, vine înnoirea lumii precum este scris, vine cerul cel nou și vine pământul cel nou, vine raiul și se așează pe pământ pentru viață de rai peste oameni.

Ce înseamnă viață de rai? Înseamnă să mănânce omul ce i-am dat în rai ca hrană a sa, și înseamnă să asculte el de Dumnezeu și de legile vieții și să părăsească moartea și faptele ei și să-și poarte pașii după cuvântul Meu, așa cum în zilele acestea am făcut Eu așezare de rai peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port venirea și mărturisirea și vestirea și lucrarea Mea cu el

peste pământ, și mai ales masă de Paști nou în mijlocul lui, Mielul Tatălui pe masă spre hrană poporului Meu.

Întoarcerea în rai a omului, aceasta este lucrarea Mea cu poporul cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Omule, o, omule, întoarce-te la Dumnezeu! Uită-te spre început, uită-te mai bine și mai mult, că vine sfârșitul și te sfârșește de tot. Întoarce-te cu fața la Mine și caută înțelepciunea vieții cerești pe pământ și nu-ți mai sluți viața și chipul și portul, căci bărbatul care-și rade podoaba bărbătească de pe chip, este urâciune și dispreț față de Dumnezeu, Făcătorul omului, și tot așa este și femeia care-și uită menirea părăsind îmbrăcămintea femeiască pentru cea bărbătească, dar scris este în Scripturi că femeia care se îmbracă bărbătește este urâciune înaintea lui Dumnezeu, căci își taie și ea podoaba capului și umblă descoperită spre batjocorirea lui Dumnezeu și a îngerilor lui Dumnezeu, iar duhul desfrânării îl trage pe om la păcat, la slăbiciuni, la despărțire de Dumnezeu și de sfințenia care Îl păstrează pe Domnul locuitor înăuntrul omului, și are Domnul odihnă în omul cel sfințit pentru Domnul, pentru înțelepciunea cea din cer pe pământ.

O, nu era așa de mare căderea omului înainte vreme. Căderea din credință din pricina părăsirii fricii de Dumnezeu, aceasta aduce coasa peste pământ și peste oameni și-și strânge diavolul adunătură, căci toți oamenii sunt păgâni cu viața și cu înfățișarea și nu mai trag spre Domnul, nu mai trag spre cer, spre rai nu mai trag oamenii, o, nu mai trag.

Voi, fii ai lui Dumnezeu, dar și voi, fii ai oamenilor, ascultați cuvântul Domnului: Cea mai însemnată lucrare de zi sau de noapte între toate lucrările omului este lucrarea rugăciunii, petrecerea cu Domnul, o, fiilor. Când această lucrare este mică și tot mai mică și mai seacă, voi pierdeți pic cu pic pe Domnul și paza Domnului de peste voi și statul vostru cu Dumnezeu și cu cei din cer, pierdeți dragostea, căci ea cade până la despărțirea de Dumnezeu, păcatul cel mai greu asupra dragostei dintre om și Dumnezeu. Când dragostea cade, aceasta se întâmplă din pricina greșelilor cele împotriva vieții lui Dumnezeu în om. Faptele dragostei fac viața dulce și scumpă în om, și este omul fericit prin Dumnezeu, Care locuiește înăuntrul omului, dar când omul este mut și nepăsător de sufletul din el, o, ce mult lipsește atunci Domnul dintr-un așa om cu sufletul așa de bolnav și zdruncinat de duhul

pierzării de veci, și de aceea Eu vin din cer cuvânt pe pământ ca să-l trezesc pe om și să aleagă el duhul vieții, iar grăirea Mea în zile de praznic de înviere este iubirea Mea cea pentru om, o, dar trebuie să cobor din cer duhul dragostei de Dumnezeu peste oameni, căci omul nu are dragoste, fiindcă are păcatul de lucrare a sa. Eu însă vin și suflu peste oameni duhul înțelepciunii cerești ca să-l ia oamenii în ei și să Mă afle ei cu izvorul Meu de cuvânt, că iată, stau deasupra pe norii slavei Mele și grăiesc oamenilor și spun:

Întoarceți-vă la viață, voi, oameni și popoare! Hristos a înviat! Veniți să-L urmați pe El! Veniți spre cer, căci cerul vine spre voi, veniți!

În a doua zi de Paști iarăși voi grăi și iarăși voi împărți din cer și iarăși vom cânta Hristos a înviat și vom împărți duhul învierii peste pământ, o, fiilor.

Și acum, întăriți-vă statul înaintea cuvântului Meu, fiilor care așezați în carte grăirea Mea peste pământ, și pace vouă, și Hristos a înviat, o, fiilor!

În lung și în lat peste pământ Eu, Domnul, spun în zi de praznic de înviere:

Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat!

Amin, amin, amin.

22 aprilie/5 mai 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua a Sfintelor Paști. Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință

În ziua a doua a Sfintelor Paști Mă așez în carte Învățător al celor credincioși Mie și Îmi scriu în mijlocul lor amintirile și pe cei ce Mă însoțeau în vremea Mea pe pământ acum două mii de ani, și hai, fiilor care-Mi străjuiți venirea Mea cuvânt pe pământ în vremea Mea cu voi și intrarea Mea în cartea Mea cu voi, hai să-Mi dați ființă și grai în carte, că dor Îmi este să petrec și să stau cu ai Mei de azi, o, că tot așa de dor Îmi era și atunci cu ucenicii Mei cei de atunci, tot așa de mult așteptam să Mă întâlnesc cu ei și să le grăiesc toate, și să rămână după ei tot ce le dădeam să învețe și să știe ei, și cei de după ei până la voi, o, și-Mi amintesc cu dor și cu fior dumnezeiesc de duhul învățăturii Mele peste ei, când ei Mă numeau Învățătorul lor, și nu puteau atunci să Mă pătrundă mai mult de atât și să poată mai mult să creadă și să știe cine sunt Eu, iar Eu le dădeam cu picătica dezlegarea înțelesurilor și taina Mea dumnezeiască lângă ei și le spuneam: *«Am încă multe să vă spun, dar nu le puteți purta acum».*

O, așa petreceam Eu cu ei, cu ucenicii Mei cei de atunci, și așa le stârneam dorul să știe mai mult, să vrea mai mult deslușirea cuvintelor Mele, o, și creștea nedumerirea lor și-Mi spuneau: *«Învățătorule, spune-ne nouă când vor fi acestea toate?»*

Purtam durere în cuvântul Meu, pe jumătate deslușit lor, ucenicilor Mei cei de atunci, căci omul este mărginit cu mintea și este pământesc cu înțelesul și cu lucrurile tainice pentru el, iar Eu purtam această durere și nu-Mi mai trecea ea, nu puteam să Mi-o alin, nu puteam să le spun de-a dreptul despre Mine, dar cu cât vremea crucii Mele se apropia, cu atât mai mult le descopeream și-i pregăteam și le deslușeam lor despre cele ce au să vină peste Mine și peste ei din partea celor ce cunoșteau din prooroci venirea Mea, dar nu voiau să vină Domnul pentru ei, iar Eu depănam între ucenici înțelesurile pe care ei trebuia să le înțeleagă apoi, odată cu împlinirea a toate câte erau scrise despre Mine, o, și așa era cuvântul Meu și lucrarea Mea între ei, și dor mare aveam să Mă întâlnesc cu ei și să le grăiesc tot ce aveam să le spun lor mai înainte de cumpăna cea mare, pe care am trecut-o Eu și ei și tot norodul zdruncinat, atunci când Eu M-am scris pe pământ cu numele Meu mare, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui, Mielul lui Dumnezeu Care ridică păcatele lumii pe umerii Săi.

Timp de patruzeci de zile apoi am stat cu ei din vreme în vreme, dar acum ei știau bine că nu sunt doar Învățătorul, știau că sunt Dumnezeul lor, că am venit din cer prin naștere sfântă, că mama Mea Fecioara e mama lui Dumnezeu, că ea va rămâne cu ei după suirea Mea la Tatăl, și că ei vor lua pe Duhul Sfânt în ei și vor mărturisi pe Dumnezeu peste pământ și

peste veacuri, o, și așa s-a întâmplat schimbarea Mea înaintea lor, din Învățător al lor în Dumnezeu al lor, coborât din cer pe pământ pentru mântuirea multora.

Crescuseră ucenicii Mei, și Duhul Sfânt Se desăvârșea prin ei înaintea noroadelor, iar Eu nu mai eram cu ei în chip văzut din timp în timp ca atunci când Mă știau cu ei Învățător al lor. Crescuseră ei, odată cu greutatea tainelor deslușite pic cu pic de când i-am ales din lume și până la coborârea Duhului Sfânt de la Tatăl peste ei, și Care Se mărturisea și mărturisea tainele necunoscute de ei până atunci, și mergea Duhul Sfânt înaintea lor și le făcea cărare de mers, lucrând minuni din loc în loc prin ei, iar ei lucrau minunat prin cele ce veneau spre ei să le lucreze ei, și prindeau bărbăție și lucrare mare și tot mai mare în mijlocul mulțimilor, căci dacă ar fi fost să rămână scrise toate câte ei au lucrat și au așezat pe pământ în urma Mea, însoțiți fiind de lucrarea Duhului Sfânt Mângâietorul, o, nu s-ar fi putut găsi credință așa de multă și de împlinitoare în oamenii din vremea lor, și apoi scrierea lor, a minunilor lucrate prin ei pe pământ între oamenii din vremea lor.

Vremea însă a trecut pic cu pic, iar tainele lui Dumnezeu se împlineau odată cu vremea și cu credința celor ce le purtau și le așezau pe pământ ca temelie a împărăției lui Dumnezeu cu oamenii și cu Duhul Sfânt, Călăuzitorul din partea cerului pe pământ, o, și așa s-a așezat între oameni lucrarea și biserica lui Hristos, ca să pot Eu să fiu cu ai Mei prin lucrarea Duhului Sfânt, cu toți cei credincioși până la sfârșitul timpului, precum le-am promis ucenicilor Mei în ziua despărțirii Mele de ei ca să Mă duc la Tatăl, și să pot fi cu ei de lângă Tatăl și să lucrez lângă Tatăl locul lor cel veșnic, nedespărțirea Mea de ei pe veci de veci apoi.

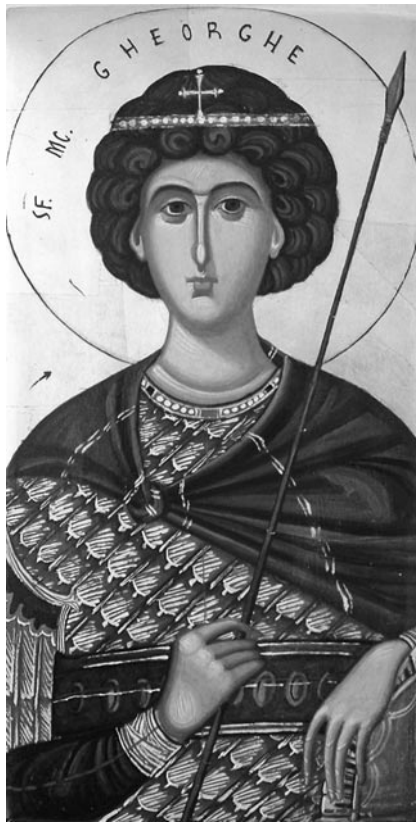
O, ce minunat este Dumnezeu, fiilor! O, ce păcat că omul este așa de rece cu Dumnezeu, ce păcat, fiilor, ce păcat! O, ce loc măreț stă pregătit de Mine între cer și pământ pentru iubiții Mei, și ce puțin poartă omul cu mintea sa această taină, acoperită doar de privirea celor de pe pământ, dar știută și tot mai știută de satana, potrivnicul Meu, care vede cine sunt Eu, Cel răstignit acum două mii de ani de oamenii iubitori de trup și de măriri pământești, slujitori iubitori de satana, care încântă omul și îl minte cu dulceți trecătoare zi de zi, nădăjduind el că Mă văduvește pe Mine de moștenitori ale celor pregătite la Tatăl pentru cei ce Mă urmează pe pământ cu nădejdea veșniciei lor cu Mine, și iată, voiește satana să șteargă de pe pământ nădejdea multora și să le rătăcească pașii înspre împărăția pregătită lor de Dumnezeu, iar acum vin Eu, Domnul, vin și lupt cu tot cerul să așez luptă dreaptă, biruința Mielului lui Dumnezeu asupra lui satana, care-și va vedea curând, curând munca risipită, căci duhul minciunii a fost lucrarea lui, și nimic adevărat nu a fost și nu este prin toată truda lui asupra omului dus cu vorba și cu vremea, căci adevărul este numai Dumnezeu, El, și lucrarea Sa, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul și omul, iar satana a fost și este cel ce stă potrivnic lui Dumnezeu și omului, de atunci și până azi, căci s-a furișat cu vicleșug și l-a mințit pe omul cel zidit de Dumnezeu, și apoi a râs și râde mereu de om ca un mincinos care-și pierde vremea, căci omul cel vinovat prin supunere în fața lui satana i-a dat acestui vrăjmaș de lucru de atunci și până azi, o, și așa vremea lui Dumnezeu cu oamenii a fost tot timpul zdruncinată de lucrarea minciunii vrăjmașă vieții, necunoscută ea alături de lucrarea cea cerească și plină de adevăr și de veșnicie, iar Eu, Domnul, am suferit și sufăr de la om, până ce stăpânitorul acestui veac trecător va fi aruncat în iezerul în care arde foc și pucioasă precum este scris despre lucrarea Fiului lui Dumnezeu, Care vine și biruiește pe satana și pe îngerii lui slujitori minciunii, fiarei celei cu capete și cu coarne multe și care va cădea cu zgomot, căci se așează pe pământ împărăția cerurilor și învierea morților odată cu biruința lui Hristos asupra fiarei satanice.

Și iată, duhul învierii am așezat în cuvânt în ziua a doua a Sfintelor Paști, fiilor scriși în cartea Mea popor al lui Dumnezeu pe pământ acum. Petrec cu voi în cuvânt, fiilor, petrec din timp în timp cu voi, și Mi-e dor de această petrecere a Mea cu voi, ca și acum două mii de ani când căutam să-i întâlnesc pe ucenici și să stau cu ei în cuvânt și să le dau lor din cer ca să aibă

și să fie ei ai cerului pe pământ.

Voi sunteți cerul Meu pe pământ și Mi-e dor de iubirea voastră pentru Mine, fiilor, Mi-e dor ca și în vremea Mea cu ucenicii Mei de acum două mii de ani. Dureros am petrecut Eu cu ei, căci vedeam ce puțin Mă înțelegeau și Mă pătrundeau, și-Mi alinam durerea asta când Mă întâlneam cu ei, când îi aveam aproape ca să le grăiesc, ca să le dau pe cele care aveau ei să le priceapă mai târziu.

Iată amintiri sfinte, așezate pe masa Sfintelor Paști, mărturisitoare pentru Mine, fiilor! Sunt cu ucenicii Mei de atunci, sunt la masă cu ei aici, și sunt cu mama Mea Fecioara și cu mironosițele Mele și cu toți cei apropiați acestor amintiri dureroase, dar dulci la gust, și la sufletul celor ce Mă iubesc, și la duhul celor de atunci însoțitori ai Mei prin greul crucii Mele, fiilor. Toate durerile de atunci au fost răsplătite la toți ai Mei prin învierea Mea, prin biruința Mea de atunci asupra stăpânitorului acestui veac, și care a fost judecat chiar prin ceea ce el a lucrat asupra Mea, căci dând să Mă biruie pe Mine, el s-a ales cu judecata cea asupra sa.

O, așa se petrece după orice greu, că vine biruința binelui, fiilor, vine de la Dumnezeu pentru toți cei care rabdă prin greu, și am la masa de azi pe cel mucenicit pentru numele Meu, pe marele mărturisitor Gheorghe, potrivindu-se pomenirea lui între sfinți în a doua zi a Sfintelor Paști, și fericit este duhul lui în mijlocul însoțitorilor Mei martori ai amintirilor de acum două mii de ani despre Mine și despre ei, și acest mărturisitor a mântuit pe mulți cu mărturisirea lui că este creștin, căci el nu s-a lepădat de viața lui creștină când împăratul lor s-a sculat cu război să-i biruiască pe creștini, ba mai mult, s-a înmulțit numărul creștinilor mărturisitori, căci marele Meu mărturisitor a atras cerul lângă el și veneau minunile una după alta și mărturiseau pe Dumnezeul lui Gheorghe, și acesta a pierdut rangurile toate de dragul lui Hristos, în numele Căruia a dărâmat idolii cetății și a sculat mortul din groapa lui cea veche de sute de ani și a mărturisit mortul pe Hristos și pe idolii cei mincinoși, pentru care mortul a stat multă vreme în foc din pricina slujirii la idoli, o, și a biruit mucenicul Meu și a trecut spre cer biruitor cu mult alai de creștini, căci acest mărturisitor creștin a biruit frica morții, și iată, așa sunt adevărații creștini mărturisitori, iar el dorește un cuvânt mic să lase acum în cartea Mea în ziua lui de serbare, și iată, Eu, Domnul, îi dau rând.

— *Pe poporul cuvântului Tău doresc cu dor să-l salut cu Tine, Doamne, și să-i spun lui dintre sfinți: Hristos a înviat, popor al lui Hristos! O, nu te teme de vrăjmași! Ei sunt cei neputincioşi, fiindcă sunt cei mincinoşi, iar cei mincinoşi nu se cheamă că sunt, căci ei sunt ca şi cum nu sunt. O, nu te teme! Teme-te să nu-ţi pierzi credinţa şi credincioşia şi puterea cea sfântă. Chiar dacă zici că nu faci mult pentru Domnul, tu eşti mărturisitorul lui Hristos, împărţind grăirea Sa peste pământ. Tu faci mai mult ca toți sfinții vestirea Domnului peste oameni, și ești în vremea în care Evanghelia Lui cu tine se vestește de la margini la margini ca să poată veni apoi Domnul în chip văzut și să dea jos de pe scaunele lor pe toți împărații care domnesc fără Dumnezeu peste oameni, iar Domnul să împărățească cu Duhul Sfânt peste pământ, și cu dreptate să judece lumea prin cei credincioși ai Săi, așa cum*

a judecat El lumea cea din vremea mea slujitoare la idolii cei mincinoși, și pe care eu i-am sfărâmat prin mărturisirea mea și au căzut ei jos sfărâmându-se cu zgomot.

Așadar, Hristos a înviat, popor al învierii! Hristos a înviat, vă spun și vouă, împărați ai pământului! Nu uitați, Hristos a înviat! El este Împăratul nostru, El, numai El. Amin.

— O, pace ție, pace ție, mărturisitorul Meu! Ți-a dat Dumnezeu lucrare mare să lucrezi pe pământ, și apoi din cer peste vremea cea grea de peste oameni. Pace ție lângă cei ce Mă însoțesc acum aici, la masa Sfintelor Paști! Ai fost și rămâi mărturisitor pentru Hristos, căci mărturia ta a purtat biruință.

Iată, fiilor, ce înseamnă un creștin adevărat! Priviți spre acest mărturisitor și spre biruința lui cea așa de mare asupra necredinței de peste oameni slujitori păcatului și rătăcirii de Dumnezeu. Sculați-vă spre biruință cu Mine, fiilor! Mereu, mereu fiți gata pentru ce am de lucrat și de așezat cu voi pentru împlinirea Scripturilor toate, că vine Domnul la voi ca să-L vestiți peste pământ cu graiul gurii Sale și să-Și împlinească El apoi tot cuvântul Său!

Am depănat amintiri mari, și suntem adunați la masă în zi de Sfintele Paști, Noi, cei de atunci, și voi, cei de acum laolaltă, cerul și pământul laolaltă, fiilor. O, ce frumos, ce taine de nepătruns pentru mărimea lor! Trăim împreună clipe mărețe, vă spunem Noi cei din cer, ucenicii Mei, mama Mea Fecioara, martorii Mei de atunci, și toți vă cuprind în îmbrățișare sfântă și vă prețuiesc pentru că sunteți mărturisitorii Mei cei de azi, și vă spun ei cu dor și drag, și iată ce vă spun ei:

— *Vă spunem: Hristos a înviat! Suntem martori ai învierii Lui. Am petrecut cu El după învierea Sa, iar la patruzeci de zile ne-am despărțit de trupul Lui cel înviat, căci El a intrat sub taina Tatălui ceresc, de unde a coborât la pământeni Prunc născut din mamă Fecioară, iar după împlinirea Scripturilor cele despre El, S-a așezat iarăși de-a dreapta Tatălui și este El Dumnezeul nostru și vine pe pământ cuvânt la voi, vine Domnul pe pământ cuvânt ca să-Și pregătească cu voi ziua arătării Sale cu slavă multă, a doua Sa venire văzută, ca să se desăvârșească pentru cei necredincioși adevărul dumnezeirii Sale, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu venit pe pământ, răstignit de arhierei și de preoți, și înviat prin puterea Sa dumnezeiască a treia zi din mormânt, și stă El de atunci de-a dreapta Tatălui, pe tronul slavei Domnului, Mântuitor al celor păcătoși, Mângâietor al celor credincioși, Iisus Hristos, Domnul învierii. Amin.*

— Așadar, aici, și peste tot pământul, Eu, Domnul, las în ziua aceasta vestea învierii Mele Eu Însumi, și spun în lung și în lat minunea adevărului cel despre Mine: Hristos a înviat!

Vouă, celor credincioși de pe pământ, și vouă, celor necredincioși, Eu Însumi vă spun tuturor, cu dor vă spun și vă vestesc vestea cea mare de acum două mii de ani, până azi răsunând ea peste pământ: Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat, Hristos a înviat!

Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2024

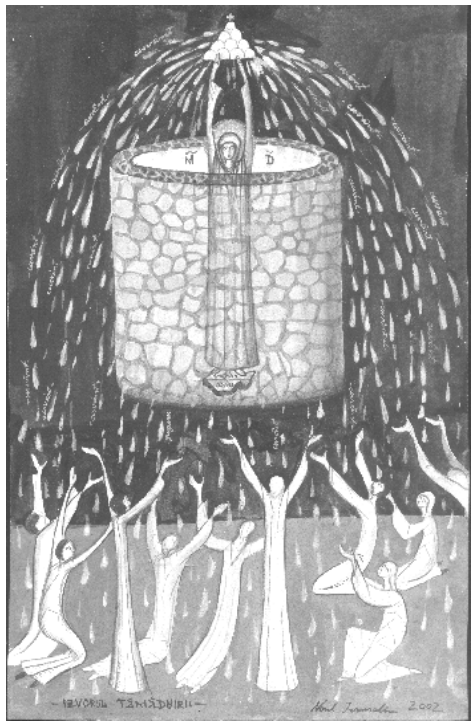
Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Sunt aici, fiilor. Sunt învelit în cuvânt. Punem masă de sărbătoare și de mângâiere. Ne dăm putere unii altora, Noi, cei din cer vouă, iar voi, Nouă, că este nevoie de putere și de lucrare a lui Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Sunt cu ucenicii și cu ucenițele Mele și sunt cu mama Mea Fecioara, sunt cu ai Mei cu care am petrecut după învierea Mea, și ne păstrăm cu taina praznicului de înviere și stăm cu voi în cuvânt ca să-l împărțim spre hrană celor ce stau gata să-l audă și să se mângâie cu Dumnezeu și cu sfinții Lui, căci toți privim spre cei care caută înspre cuvântul Meu de venire a Mea de la Tatăl pe pământ în vremea aceasta, și voiesc să le spun tuturor ce înseamnă să fie creștinul cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, să fiu cu el și să pot să-Mi sprijin cu el mersul Meu de azi și să fim una în lucrarea Tatălui și să ne dăm unii altora puteri și vindecări în neputințe, căci vremea este să poată Dumnezeu, o, fiilor, și așa să

vrea și poporul cuvântului Meu, și așa să aibă Domnul biruință, căci scrie în Scripturi să vină biruința, iar Eu, Domnul, să fiu biruitorul acum.

Vă cuprind în taina învierii și ne spunem Hristos a înviat! Acest cuvânt tainic poartă în el biruință, poartă înviere și minune, fiilor. Trebuie pătrunsă în tot înțelesul ei taina Mea cu voi, taina dintre Dumnezeu și om, iar Eu, Domnul, lucrez de șaptezeci de ani prin cuvânt peste un popor cu care am grăit, și care-Mi răspundea și spunea: *„Da, Doamne!”* Vine vremea și a și venit să se pătrundă taina Mea cu poporul cuvântului Meu, căci Eu, Domnul, l-am zidit pe om ca să stau în el cum stă Tatăl în Mine, iar Eu în Tatăl, și asta are creștinul de lucrat și de împlinit și de urmat, și asta am Eu de lucrat cu omul ca să-Și împlinească Domnul lucrul Său pe pământul oamenilor și să fie El biruitorul, căci Eu și omul avem un vrăjmaș pe pământ, pe satana, și trebuie biruit acest vrăjmaș prin biruința Mea asupra lui, prin poporul cuvântului Meu, o, fiilor, prin suflarea gurii Mele din mijlocul poporului Meu.

Iată, trebuie tămăduire de acest vrăjmaș și trebuie să vină biruința asupra lui, căci omul pe pământ face ca Adam, nu ascultă de Dumnezeu, căci s-a învățat să asculte de el însuși ca și Adam.

O, poporul Meu, tu trebuie să faci ca Mine, nu ca Adam, și trebuie să iei de la Mine așa cum Eu iau de la Tatăl ca să lucrez și să împlinesc voia Sa, nu voia Mea, căci Eu sunt fără de păcat, o, fiilor. O, cum adică fără de păcat? Iată, Eu nu fac de la Mine Însumi nimic, căci ascult de Tatăl, și de la El iau ce să lucrez și ce să grăiesc.

Cel ce lucrează sub ascultare, și nu ia nimic de la sine, acela este fără de păcat, este ascultător. O, cum să poată fi ascultător cel ce lucrează atâtea și atâtea de la sine, nu de la Mine, Fiul Cel ascultător de Tatăl? Iată păcatul și iată omul care își alege păcatul, care se alege pe sine! O, cum să scape de păcat unul ca acela?

Am venit cuvânt pe pământ acum șaptezeci de ani, o, și mulți Mi-au aflat izvorul și cuvântul și veneau spre glasul Meu ca să-Mi audă cuvântul și voia Mea prin cuvânt. Îl învățam, și îl tot învăț de atunci pe poporul cuvântului Meu, ca să-l deprind să ia de la Dumnezeu lucrul său și mersul său, căci s-a apropiat la vedere împărăția lui Dumnezeu între oameni și taina raiului, o, și stau învelit în cuvânt, prin viu grai înaintea celui ce aude că-i vorbesc, și iată, mereu, mereu îi spun lui așa:

O, creștine fiule, privegheză, că te-am învățat, și de multă vreme te învăț cum să priveghezi, cum să dormi pentru odihna trupului, cum să te scoli pentru lucrul cel sfânt, cum să te rogi în vremea aceasta, cum să te porți, cum să te îmbraci, ca nu cumva să semeni cu lumea și să nu te cunoască Domnul de copil al Său. O, te-am învățat cu ce să te hrănești ca să încep cu tine raiul pe pământ, și ți-am spus să nu mănânci decât ce i-am dat Eu omului în rai de hrană, că de șapte mii de ani mănâncă omul carne de vietate și toate cele de la vietăți, că așa a voit și voiește omul, iar Eu, Domnul, n-aveam cum să-l trag spre Mine pe cel ce trăgea în părți.

Te-am învățat, poporul Meu, să nu stai cu lumea, ca să te pot scrie al Meu și ca să te pot ocroti de lume și de cele otrăvite din lume. O, te-am învățat și te tot învăț să nu folosești ce folosește lumea, și să fii curat de păcatul din lume te-am învățat.

A tot venit spre Mine creștinul, iar Eu, Domnul, M-am aplecat mult ca să-i dau putere

să poată și să meargă apoi după voia Mea spre Domnul, dar când să-i spun ce este de așezat peste statura lui neașezată, se face foc și pară, nu se apleacă, nu se așează cu viața cea dulce cu Domnul, de parcă nu Mă aude ce-i spun, ba Mă și amenință ca Adam în rai. Ce mai pot să fac peste așa lipsă de minte și de aplecare? Îmi pierd puterea cea pentru el, căci el Mă dă deoparte, se trage deoparte nemulțumit, și rămâne în voile sale, rămâne în lume și cu lumea, de teamă să nu piară de foame și de lipsuri, o, și nu Mă ascultă ca să se întoarcă în rai cu viața sa.

Face creștinul ca Adam, își alege femeia între Mine și femeie, alege să slujească femeii, să aibă ea ce-i trebuie, să-i fie ea sarcină de purtat în fel și chip, să nu stea cu Dumnezeu omul, și să stea cu femeia lui ca să nu-L poată el sluji pe Domnul la zidirea împărăției cerurilor pe pământ, unde toți sunt ca îngerii, precum este scris, o, și așa am suferit Eu, Domnul, șaptezeci de ani de răbdare, de așteptare după creștin, ca să fiu Eu în el, și el în Mine, precum Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl în Mine.

O, fiilor, așa am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei: *«Eu în voi, și voi în Mine».* Așa voiesc și acum să spun, și voiesc să se împlinească aceasta din partea celor cu care am rămas dintre cei mulți care au venit și au trecut și nu s-au putut alege de partea Mea, iar acum Eu vin cu tămăduirea de sine a creștinului, vin să-l tămăduiesc de lipsa Mea din el, de voia lui din el, așa cum toată firea arată câtă ascultare aduce Domnului prin greul timp și mers al Meu, al vremii omului pe pământ, că iată, firea toată, facerea toată ascultă de tot ce vine de la Dumnezeu peste ea odată cu neascultarea omului pe pământ, căci iarba, copacii, florile, pământul, râurile, toate postesc ori de câte ori le așez Eu să postească trăgând de pe pământ apa de care au nevoie ca hrană și băutură lor, și face firea voia lui Dumnezeu, ascultând fără de cârtire sau nemulțumire sau răzvrătire, ba din contra, își păstrează fața și viața și răbdarea atât cât Eu, Domnul le cer lor așteptare și răbdare ca să-i fac pe oameni să se întoarcă la binefăcătorul lor, la Dumnezeul lor.

O, fiilor, v-ați adunat la izvor, la cuvântul Meu, și stau cu voi mângâindu-Mă că vă am aici ca să grăiesc peste voi. Sunt aici în mijlocul vostru și sunt învelit în cuvânt. Nu mai e mult, și Mă las descoperit ca în ziua învierii înaintea ucenicilor Mei. O, n-am intrat la ei după cum s-a scris și după cum se cântă. Eram acolo, fiilor, eram cu ei, eram în mijlocul lor. Doar M-am lăsat văzut de ei o clipă ca să înțeleagă ei taina Mea cu ei, statul Meu cu ei în taină, și să știe ei bine și tot mai bine că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în ei, iar ei în Mine, și aceasta este taina pe care am dat să vă ajut s-o pricepeți și să credeți petrecerea Mea tot timpul în mijlocul vostru, și să se vadă aceasta prin purtarea voastră față de Mine, și unul față de altul prin purtare, o, fiilor.

Mama Mea Fecioara și sărbătoarea ei de azi, ucenicii și ucenițele Mele de acum două mii de ani, toți salută cu duh de înviere strângerea voastră lângă cuvântul Meu și vă spun ei acum:

— *Hristos a înviat! Așa le spunem lor cu duh de tămăduire, Doamne înviat! Toți le dorim statul Tău în ei, și al lor în Tine, o, Doamne. Toți așteptăm această mângâiere și împlinire a Ta în ei spre slava Ta cea văzută, așa încât să-L vadă oricine pe Dumnezeu strălucind și mărturisind din ei Ființa Ta în mijlocul oamenilor pe pământ în vremea aceasta.*

O, e dulce cuvântul Tău de peste ei. Suntem în Tine, iar Tu în noi aici, o, și ce mare este taina Ta, numai s-o desluşească ei prin dor de Tine și de credință pentru Tine cu ei mereu, o, Doamne înviat.

Pace vouă, copii de la sfârşit de timp purtători de Dumnezeu și de taine mari, pe care mintea omului nu le poate rumega, dar Domnul este cu voi ca în ziua învierii, o, fiilor! O, fiți și voi cu El și fiți în El, așa cum Domnul în voi voiește să fie. Amin.

— Da, fiilor, Eu, Domnul stau cu cei din cer între voi și vă hrănesc cu cele de sus ca să le așez pe pământ, căci cerul și pământul se fac noi precum este scris. Cuvântul Meu împlinește această profeție, iar voi fiți sprijinul Meu și vestirea Mea pe pământ cu tot graiul gurii Mele, căci la început

a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, o, și tot așa și la sfârșit, căci sfârșitul merge spre început, merge spre rai, merge Domnul, merge mereu, mereu, și merge cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Se deschide cerul și se așează pe pământ cuvântul Meu și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Deschideți și voi cartea Mea cu voi, fiilor, căci cetatea așezată de Mine prin voi aici, este locul ales de Dumnezeu pe pământ pentru venirea Mea cu sfinții, căci așa spune Scriptura: *«Vine Domnul cu sfinții Săi, și numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu»*.

Hai, fiilor, hai să așezăm cuvânt de ordine pentru sărbătoarea Mea aici cu voi și cu ucenicii și ucenițele Mele, duminica mironosițelor învierii Mele, fiilor. Mai întâi cuvântul de binecuvântare a sărbătorii, și apoi gătirea mesei de serbare și hrana care va fi așezată pe masă și toată rânduiala sărbătorii în amintirea minunii învierii Mele, când Eu, Domnul, am stat în luptă cu satana și i-am scris judecata și i-o scriu mereu de atunci, căci de atunci și până acum el este judecat ori de câte ori dă el să dea din coadă asupra Mielului lui Dumnezeu, biruitorul lui satana mereu, de atunci și până la sfârșitul luptei, când premiile se vor împărți, precum este scris pentru cei biruitori cu Hristos.

O, fiilor, Hristos a înviat! Binecuvântată să fie strângerea la serbare de înviere, Noi și voi peste șapte zile! O, binecuvântată să fie masa punerii înainte pentru poporul care a trecut, și pentru care se așează aici în grădină pomenire și petrecere a lor, căci tot neamul omenesc este purtat spre cer în rugăciuni de iertare și mântuire a tuturor celor trecuți și purtați spre înviere prin cele pentru ei lucrate aici, căci pentru învierea morților am venit Eu de la Tatăl pe pământ la oameni și am început această lucrare de înviere, iar acum chem la masa nunții Mele cu mireasa Mea cea din români, chem aici pe toți cei care au trecut, după cum am așezat Eu orânduiala pentru lucrarea de împlinire a celor scrise în Scripturi, o, că multă iertare lucrez de la această masă de rugăciune și o împart celor ce așteaptă izbăvirea prin Hristos Cel înviat, și Care a venit de la Tatăl pe pământ pentru cei păcătoși, pentru învierea morților și ca să-i împac pe toți cu Tatăl, precum este scris cuvântul Meu care spune că-i voi trage pe toți la Tatăl!

O, pace vouă, fiilor, pace vouă pentru lucrarea de pregătire a mesei învierii celor adormiți, că multă pomenire de iertare se ridică de la voi la Noi pentru cei care așteaptă ridicarea lor din morminte spre viața cea veșnică apoi pentru ei! La masa Mea cea de la voi pentru ei, Eu, Domnul, vin acum cu ucenicii și ucenițele Mele și le vom face lor sărbătoare și pomenire, căci martori ai învierii lui Hristos sunt ei, și am petrecut cu ei din timp în timp patruzeci de zile după învierea Mea și M-am suit de lângă ei la Tatăl sub ochii lor, spunându-le lor: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*.

Iată, oaspeți din cer se vor aduna la masa de pomenire și de sărbătoare cu martorii învierii Mele, și de aceea, fiilor, vă dau acum lucrare cu ordine să așezați voi pentru această serbare, căci voiesc să fie aici la voi ca în cer, și de aceea aveți datoria să lucrați așa cum era lucrarea Mea între ucenici acum două mii de ani. Uitați-vă la florile purtate în mâinile celor ce vin la serbări aici, căci toate au felul lor și sunt ele o slavă de culori, de mirosuri și de forme, și toate mărturisesc Ființa Mea, a Făcătorului lor, și tot așa să fie și lucrarea sărbătorilor ridicate la cer de la voi, și iată, veți așeza cuvinte mărturisitoare și dezlegări de taine cerești, veți pune pe masă pilde de sfinte, veți deslușì împreună darurile duhovnicești spre lucrarea lor, ca nimeni să nu fie fără de lucru sfânt în zile de serbare aici. Apoi, din timp în timp să presărați câte o cântare de slavă, de înviere, de căință, de îmbărbătare, de profeție, fiilor, și iarăși apoi cuvânt de hrană a sufletului, și iarăși cuvânt de îndreptare a purtării creștinești a poporului cuvântului Meu, care trebuie mereu, mereu să se pregătească tot mai fru-

mos, tot mai desăvârșit să fie, tot mai ascultător de Dumnezeu, căci cei ce ascultă sunt fără de păcat din pricina ascultării și a aplecării, iar cei ce nu ascultă sunt cei ce rămân în păcat, în neascultarea lor și în ascultare de ei înșiși, despărțindu-se ei de voia Mea.

O, fiilor, lucrați ca și cei din cer când vă întâlniți în numele Meu, și mai ales rumegați cuvântul Meu ca să-l înțelegeți și ca să vă puteți așeza întru el tot mai întreg, că iată ce avem de lucrat! Cer nou și pământ nou așez cu voi, fiilor. Taina și lucrarea Noului Ierusalim desăvârșesc peste voi, că este scris să se desăvârșească pe pământ această Scriptură.

Poporul cuvântului Meu să nu fie popor pământesc, și iată, pe masa frățească trebuie să stea mereu lucrarea de ordine a împlinirii vieții de creștin de Nou Ierusalim, de cetățean al raiului, fiilor. Am început, și tot încep cu voi viață de rai pe pământ, și trebuie smuls din rădăcină tot ce este lumesc, tot ceea ce seamănă cu lumea și cu lucrarea ei, și ca să fie ca în cer pe pământul Meu cu voi, că mulți am pierdut dintre copiii care au fost fii ai acestui popor, că au luat din lume și tot iau, și nu mai pot ei acum să nu mai ia, că a trebuit puțin să ia și s-au înecat apoi de tot și seamănă cu lumea la purtare și la vedere, iar Eu, Domnul, nu pot să-i mai aduc la pocăință, la despărțirea lor de cele din lume, căci seamănă cu lumea în toate atât cât nici ei nu se așteptau să cadă așa de rău în duhul și statul cu lumea, de nu mai pot ei altfel acum.

I-am tot strigat înapoi pe cei desprinși de voia Mea, dar satana e cu pedeapsa după ei zi și noapte de când îi are la mână cu călcarea cuvântului Meu de ascultare a lor de Dumnezeu. O, ce urâți s-au făcut, ce pitiți stau, ce îngâmfare au ca hrană a sufletului lor despărțit de Făcătorul lor!

Satana cu coada lui culcă la pământ stelele cerului, pe cei care până nu de mult erau iubiții Mei, copiii Mei cei credincioși, răsadul Meu înaintea Tatălui. Stă satana pitit în cutiuțele din buzunarul lor și îi ține legați cu fire zgomotoase pe cei care până ieri se hrăneau din cer și se fereau de asemănarea cu fiii lumii, care cântă și petrec ca satana.

O, satano, i-ai deprins pe cei ce erau ai Mei să iubească voile tale și vei fi pedepsit cu multul, pentru că dai să-Mi strivești grădina Mea de flori și să-i stâlcești frumusețea și parfumul. Vei fi pedepsit cu asprime, că te bagi să-i murdărești pe ai Mei și să le faci fața urâtă ca și a ta, și iată, îți atragi blestemul cel scris pentru tine să vină și să-ți facă oprire, că prea mult ai stricat și strici și rătăcești pe cei neascultători de cuvântul Meu.

O, fiilor, e mult lucru sfânt de lucrat și de așezat. Satana rupe cărările celor care nu cunoșteau lucrarea lui cea cu fața ascunsă. Trebuie să-l învățăm cu duhul ascultării, cu duhul învierii să-l deprindem pe creștinul cel din dreapta Mea. Trebuie să fii numai al lui Dumnezeu, creștine, căci luând de la satana te scrii de partea lui, a celui ce te leapădă după ce îi faci pe plac, căci păcatul este pedeapsa cea pentru fărădelegile cu care dă el să-i deprindă până și pe cei aleși de Mine pentru ca să fie ei cerul Meu, și pe care satana îi învață să se hrănească cu ei înșiși și cu duhul lumii, și rodul cel rău este rodul lor, închinare la duhul lumii și la obiceiurile fiilor oamenilor, care fac ale diavolului și se hrănesc cu cele străine de viața cea creștină.

În duminica pomenirii apostolului Toma, care Mi-a pipăit cu degetul ranele răstignirii, Mi-am învățat poporul să rămână întru Mine și să pot Eu să rămân întru el, întru cel ce Mă alege de dragoste și de viață a sa. Toți ucenicii Mei se

gătesc de pe acum pentru întâlnirea duminicii care vine, și vom fi cu mult duh de iubire și de înviere și de petrecere sfântă ca între cei din cer, și iată, ne gătim de serbare și de cele ce se vor așeza spre lucru pe masa de serbare, căci Eu vă învăț mereu să fiți voi ai lui Dumnezeu, fiilor.

Așadar, pregătiți ofranda întâmpinării celor adormiți și faceți-le loc în grădină și faceți-i să se așeze, iar grădina se va face mare și va cuprinde în ea toată lucrarea cea sfântă a zilei de serbare a Mea cu voi și cu sfinții Mei, fiilor, și vor avea ei grai cu voi, căci va fi ziua lor și a mironosițelor învierii Mele și a amintirii Mele cu ei.

Iar și iar pun la lucru binecuvântarea Mea cu voi, și duhul bogățiilor de sus se va revărsa și va lucra, și ne vom învăța mult și tot mai mult cu cerul pe pământ și cu zile cerești de serbare a Mea cu voi, o, fiilor.

Iar acum ne adunăm cu cântare de înviere și ne spunem: Hristos a înviat, iar vestea aceasta de două mii de ani împărțită peste pământ clatină iadul, înfioară căpeteniile întunericului și cutremură pe cei necredincioși, că iată, vine Domnul pe pământ cuvânt, vine Cel înviat dintre morți, vine aici la voi, fiilor, și răsună de la voi peste tot cuvântul Meu, iar acum cerul și pământul cântă cu sărbătoare, cântă firea toată, cântă, fiilor, cântă și mărturisește că Hristos a înviat. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a Sfintelor Mironosițe

Cu duh duios Mă deschid și mărturisesc mărirea cerească a priveliștii cetelor de sus, așezate de sărbătoare sfântă deasupra grădinii cuvântului Meu, aici cu voi în ziua aceasta, copii ai cetății Noului Ierusalim așezat de Mine cu taina lui cea sfântă pe meleagul neamului român.

Suntem adunați de sărbătoare dulce, Noi, cei din cer, și voi, cei care Ne faceți întâmpinarea și deschideți slavei cerești sosite din zori deasupra grădinii Mele cu voi, fiilor, iar acum ne așezăm cu slavă și ne vestim unii altora salutul învierii Mele și ne spunem: Hristos a înviat!

Sunt Domnul Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Mielul vostru Cel de Paști, fiilor. Pace vouă vă spun ori de câte ori sunt cu voi în cuvânt și în duh, o, fiilor! E măreață priveliștea oștirilor cerești deasupra aici. Fac îngerii ilustrate mărturisitoare și le așează în veciile lui Dumnezeu ca să mărturisească ele priveliștea slavei sărbătorilor cerului cu voi aici, fiilor. Mă slăvesc peste voi cu cuvântul și cu sfinții Mei, ori de câte ori ne așezăm în grădină mărturisind cu fiecare sărbătoare lucrările Mele cu voi pe pământ, iar în duminica aceasta sunt înconjurat de ucenicii Mei și de mironosițele învierii Mele mărturisite de ei peste pământ atunci, o, și de atunci și până azi răsună vestea lor, împărțită unii altora, după ce Eu M-am ridicat înviat din răstignire, și când se auzea glasul mărturisirii lor, făcând toată făptura să tresalte la vestea că Hristos a înviat.

O, ucenici și ucenițe, o, martori ai Evangheliei Mele și ai învierii Celui ce L-ați urmat până la crucea suferinței Lui pentru norodul apăsat de timp, o, fiilor iubiți, M-am dus la Tatăl ca să gătesc locul vostru de lângă Mine ca să fim nedespărțiți la Tatăl pe vecii apoi. Venim de lângă Tatăl, venim împreună în zile sfinte de amintiri ale Mele cu voi. Unim începutul cu sfârșitul fiecărui cuvânt rostit, o, și ce frumos este când se întâlnesc începutul cu sfârșitul, ce frumos, fiilor, ce măreț, ce mângâietor!

Am dat, și iarăși dau veste și povață celor de azi ucenici lucrători cu Mine și le spunem lor că ori de câte ori vin spre ei împliniri vestite mai întâi, și lucrate apoi de Mine cu ei, o, ei să privească spre împlinirea cuvântului Meu de peste ei și le-am spus: Priviți spre sfârșitul oricărui lucru de lucrat, și pe care așa să-l începeți, ca și cum el este gata împlinit.

O, Eu așa am lucrat și așa am împlinit orice cuvânt vestit odată cu rostirea lui, căci îl vedeam mai întâi împlinit întru cele nevăzute, și numai apoi îl vesteam și îl așezam spre arătare la vedere, și iată taină greu de înțeles, greu de primit și de împlinit, căci necredința e așa de mare, atât cât să-l facă pe om să-și folosească

mărginirea minții lui, mică de tot față în față cu Dumnezeu Făcătorul, și înaintea Căruia omul stă mare prin mintea lui, așa încât să-L mărturisească mic pe Dumnezeu, dar Eu, Domnul, Mi-am pregătit vase purtătoare de credință și prin care am trecut peste toate rânduielile omenești și M-am scris pe pământ cu lucrări minunate, cu ucenici mari, cu purtători de Dumnezeu plini de dragostea cea de sus, și care pe toate le crede și le împlinește și rămân ele de mărturie.

Dar iată, mintea omului are ocupații omenești, pământești, trecătoare, fiindcă omul nu-și lucrează veșnicia în vremea vieții lui pe pământ, iar cele trecătoare au sfârșit odată cu începutul lor, și nu este ca Dumnezeu lucrul omului, și este trecător ca omul tot ce face omul, o, și de aceea vin să-l deprind pe om să stea mult cu Dumnezeu pe pământ, mai mult pentru Dumnezeu să poată și să lucreze și să le strângă în veșnicie ca să le aibă și să-l tragă pe om spre ele, să aibă omul ce să-l tragă spre viața lui cea veșnică la Dumnezeu.

Acum binecuvintez pe cei sărbătoriți, și binecuvintez cuvântul lor ca să pună ei pe masa sărbătorii cea pentru ei ceea ce au ei în vecii păstrat, și ca să se înțeleagă deslușit puterea tainelor lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ, cu fiii credinței sfinte, și în care Domnul pune cuvânt și împlinire de cuvânt.

O, ce mare este taina cuvântului Meu peste oameni, și mare am lărgit Eu, Domnul, locul Meu din voi și lucrul Meu cu voi atunci, o, ucenici și ucenițe, că am lucrat cu voi pe pământ, și a rămas lucrul Meu cel împlinit cu voi, o, fiilor.

—— *Stăm înaintea Ta mărturisitori pentru Tine, Doamne, și stăm cuprinși în mângâiere și în adevărul cel despre Tine. Mai mare împlinire ca învierea Ta dintre cei morți, ce altă împlinire mai poate grăi atât de mult, din câte cuvinte mărturisitoare a rostit gura Ta peste noi ca să credem noi, iar Tu să împlinești la credința noastră, Doamne?*

Eram mici cu mintea când ne-ai aflat și ne-ai cules, și ne-ai învățat apoi să ne deprindem să credem împlinirea cuvântului Tău peste noi rostit. Mici am fost, mici și neputincioși cu mintea, mici până după învierea Ta dintre morți, mici și neputincioși cu credința și mici până în ziua împlinirii cuvântului Tău așezat peste noi, și prin care ne-ai spus: «Veți fi îmbrăcați cu putere de sus, iar Duhul Sfânt Mângâietorul va lua de la Mine și vă va vesti vouă și veți ști toate».

O, Doamne, ne-a pierit frica de oameni în ziua aceea și le-am spus celor necredincioși, care ne porunceau să nu mai grăim despre Tine peste oameni, dar primisem putere de la Duhul Sfânt și le-am spus celor fără de credință: «Se cuvine să ascultăm de Dumnezeu, nu de oameni». *Am mărturisit atunci Ființa Ta de Fiu al lui Dumnezeu și a rămas peste timp adevărul cel despre Tine, căci martorii mărturisesc, Doamne. Ne-ai luat apoi lângă Tine pe aceeași cale pe care Tu ai mers la Tatăl, căci ne-ai spus:* «Veți fi urâți de toți pentru numele Meu, iar cel ce vă va ucide va face aceasta în numele lui Dumnezeu».

Măreață este împlinirea cuvintelor Tale, Doamne! Măreață a fost și lucrarea Ta peste noi atunci, și toate s-au scris și toate mărturisesc, iar în ziua aceasta, noi, ucenicii Tăi, și ucenițele mironosițe avem bucuria cea mângâietoare să mărturisim din cer că Tu ai în cer împlinirile toate și doar le iei și le dai de veste peste pământ și le așezi apoi spre vedere, și le dăm putere oamenilor să creadă când noi spunem acum lucrarea Ta peste pământ, coborâtă din cer gata împlinită, lucrarea Ta de Nou Ierusalim, Doamne, dar care cu greu încape în lumea aceasta, în vremea veacului necredinței, căci oamenii de pe pământ nu-L iubesc pe Dumnezeu, o, Doamne.

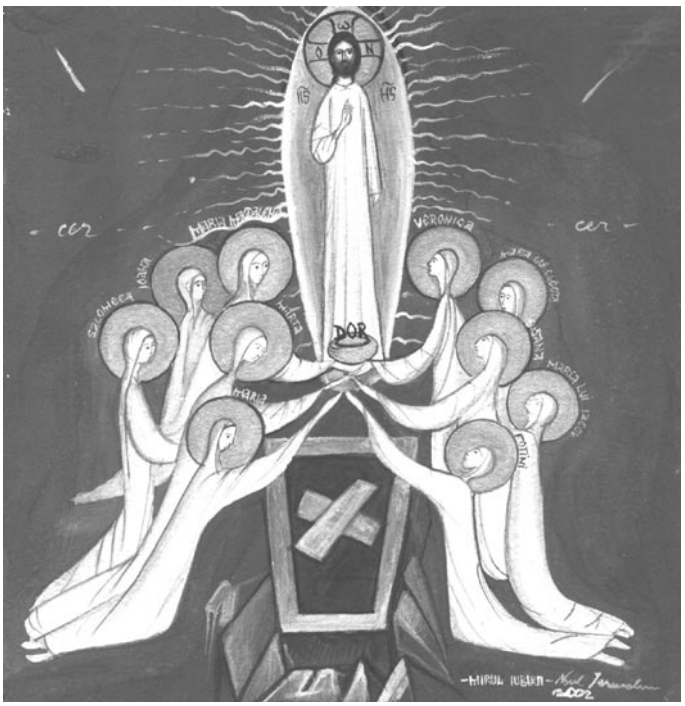
Iară și iară spunem peste pământ că măreață este taina Ta cu oamenii, iar noi numai după ce am ajuns lângă Tine în cer am primit dezlegarea atâtor neînțelesuri din vremea noastră cu Tine pe pământ, și când eram atât de mărginiți pentru ca să pricepem învățătura Ta învăluită în mare taină sub slava cuvântului Tău rostit nouă, și pe care îl țineai sub stăpânirea Ta pentru deslușirea lui la vremea cea potrivită împlinirilor Tale, Doamne.

Iată-ne adunați întru Tine în ziua noastră de serbare, alături toți: ucenicii, mironosițele, mama Fecioara și mulți martori ai celor

trei ani și jumătate a vremii cuvântului Tău rostit și împlinit atunci sub ochii martorilor Tăi! Suntem așezați cu serbare pentru noi în mijlocul ucenicilor Tăi de azi pe vatra neamului român, și e tare, tare frumos aici, unde Tu Îți ai sălașul pe pământ cu venirea Ta de la Tatăl după două mii de ani de la întâia Ta venire, Doamne.

Iată, sus și jos, în văzduh și pe pământ, masă cerească, cortul lui Dumnezeu în toată lărgimea lui, căci s-a pus masă sfântă și pomenire sfântă pentru norodul cel adormit, care așteaptă gongul ridicării depline, învierea tuturor celor adormiți, o, Doamne, și apoi iertarea Ta cea slăvită pentru ei, și ziua Ta de biruință, neînserata zi, cu care vii, Doamne.

O, nu poate încăpea între oameni pe pământ taina învierii celor adormiți, căci oamenii sunt prea morți, și iată, cei adormiți grăiesc la porunca Ta și le spun ei la cei de pe pământ să se aleagă pentru credință, pentru înviere, și iată ce spun ei:

— Voi, purtători de trup pe pământ, o, alergați spre izvor, spre cuvântul lui Dumnezeu, care vine ca râul ca să vă învețe, ca să vă spele, ca să ieșiți din moarte spre viață. Vine Domnul! Venim cu El și noi, căci așa este scris, devreme ce auzim glasul cuvântului Lui ca să ne ridicăm și să mărturisim venirea Lui. Nu rămâne neîmplinit cuvântul lui Dumnezeu. Luați cunoștință de cuvântul care coboară din cer pe pământ prin Hristos, Care ne strigă pe noi să ieșim și să mărturisim înviind din morminte la glasul Lui.

Hai la mărturisire, nu mai stați încurcați în cele vremelnice! Vine veșnicia, vine fără de veste, iar Domnul Se vestește cu ea venind. Grăim de lângă El, odată cu chemarea la masă pentru noi, căci suntem strigați să ieșim, să venim și să luăm înviere, o, și ce mare este cuvântul lui Dumnezeu! Se lărgește cortul Lui, odată cu chemarea tuturor celor trecuți cu trupul, și cărora li se face rânduială de înviere aici, unde-Și are Domnul Iisus Hristos sălașul venirii Sale a doua oară de la Tatăl la oameni. O, alergați să aflați și să înțelegeți tainele lui Dumnezeu, tainele cele veșnice, căci se sfârșesc cele vremelnice, precum este scris. Vine împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii! Ieșiți întru întâmpinarea Domnului! Dați-vă Lui sălaș!

O, Doamne al învierii, morții cei mari și cei mici Te binecuvintează Mântuitor al lor. Nu încape încă pe pământ taina învierii celor adormiți, a tuturor celor trecuți de la Adam și până azi, dar Tu ești Îngerul Care ții în mâini cheile morții și ale iadului și strigi învierea să vină.

O, scrie-ne la toți iertarea și izbăvirea, scrie-ni-le, Doamne, pentru credința ucenicilor Tăi cei de azi, și cu care Tu lucrezi pentru noi înaintea Ta. Amin.

— Voi, cei adunați din cer și de pe pământ la masa cuvântului Meu din ziua aceasta sfântă, o, fiilor, cântați de bucurie că Hristos a înviat pentru învierea tuturor, fiindu-le începătură a învierii precum este scris. Mi-e tare drag și tare dor de sfârșitul așteptărilor care dor de șapte mii de ani,

Mi-e dor de învierea tuturor. Voiesc să-i trag pe toți la Tatăl așa cum am făcut promisiunea înaintea martorilor învierii Mele, ucenicii și ucenițele Mele de atunci, și cărora le-am lăsat cuvinte și împlinirea lor.

Privesc cu duhul duios peste cei strânși ciorchine la masa pomenirii de azi a martorilor învierii Mele. Vă doresc pe toți de partea credinței care se împlinește, o, fiilor. Credința din voi este puterea lui Dumnezeu peste pământ și peste oameni. Puterile cerești primesc acum poruncă să vă îmbrace în pavăza credinței sfinte, care se împlinește, fiilor.

O, aveți grijă să rămâneți cu Dumnezeu, căci hoțul e ascuns și pândește să vă slăbească puterile credinței, o, fiilor.

Eu, Domnul Iisus Hristos, dau poruncă lupului ascuns să se lase descoperit și să fugă cu grabă dinaintea Mea, căci Eu sunt cu voi ca să vă veghez, ca să vă țin în mantia Mea, ca să rămân cu voi, și ca să rămâneți cu Mine și să mărturisiți voi în lung și în lat credința voastră în venirea Mea la voi, și pe Mine lângă voi tot timpul, zi și noapte Dumnezeu cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 mai 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Duhul mângâierii plutește și acum peste cetatea cuvântului Meu, odată cu întâlnirea cea de acum o săptămână aici, în grădină laolaltă în duh de sărbătoare de înviere cu ucenicii Mei și mironosițele mărturisitoare Mie atunci, și crucii și învierii Mele, iar ele erau cele care Mă urmau și slujeau cu avutul lor nevoilor cele pentru mersul lui Dumnezeu cu duhul mărturisirii, ca să rămână lucrarea venirii Mele pe pământ atunci, și să fie scrise toate spre mărturie, pentru credința celor ce vor afla apoi și se vor lepăda de sine ca să-Mi urmeze Mie, după cuvântul Meu cel de atunci peste pământ, iar cei ce Îmi urmau și Mă mărturiseau atunci, lucrau tainic, căci le spuneam mereu: *«Nimănui să nu spuneți până ce se vor împlini toate cele despre Mine, spre credința în Mine a multora apoi».*

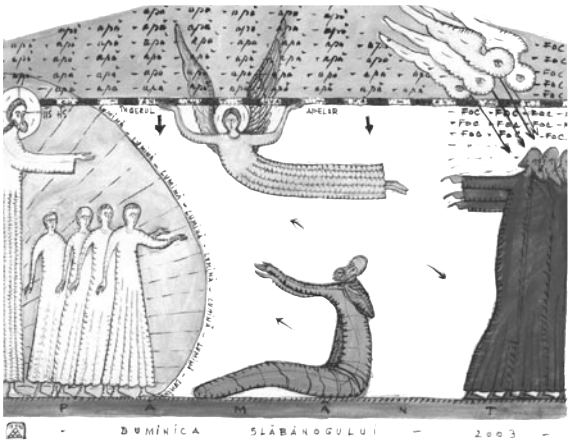
O, şi a fost aici acum o săptămână întâlnirea cu martorii Mei cei de atunci, şi cu voi, martori ai Mei de azi, şi care Îmi pregătiţi aşternut sărbătoresc când vin cu cei din cer, fiilor. O, a fost în ziua aceea la masă cerească tot neamul adormit al celor născuţi de la Adam şi până acum, şi a fost petrecere plină de mângâiere pentru ei. Duhul mângâierii a plutit de jos şi până sus, sus, căci am lărgit în sus grădina Mea cu voi, şi rânduri-rânduri au stat cei sărbătoriţi, şi împreună cu ei cei pomeniţi pentru învierea lor, şi iată, încă duhul mângâierii pluteşte aici cu mângâierea lui, fiilor.

Mari au fost cei ce au crezut atunci şi-Mi urmau şi-Mi sprijineau mersul, o, și nu erau dintre oamenii de rând mironosițele Mele de atunci, și-Mi slujeau ele tainic, toate laolaltă, căci nu eram primit de cei mari de peste oameni, și trebuia să aibă grijă cei ce Mă urmau să nu-i afle arhiereii și preoții vremii, și care M-au dat apoi spre răstignire când le-a venit ceasul judecății lor, dar Eu am înviat apoi și le-am adus bucurie cerească celor ce Mă urmau și-Mi așteptau biruința după credința lor în Mine, și iată, amintiri sfinte scriu azi cu voi, și așa mici cum sunteți și stați în vremea aceasta înaintea venirii Mele cuvânt pe pământ, Eu pot prin voi să merg, și să nu stau, și v-am îmbrăcat în pază cerească înaintea celor necredincioși, ca să nu poată ei peste voi, și ca să pot Eu să-Mi împlinesc venirea și vestirea mai înainte de ziua pe care o pregătesc să se arate, și despre care este scris să vină să Mă dovedească Dumnezeu venit la oameni iarăși după două mii de ani, și apoi împărăția Mea cu fiii ei, precum este scris, o, fiilor.

Iată, v-am spus acum mângâierea care încă plutește aici pentru cei care acum șapte zile au petrecut cu Mine și cu voi praznicul femeilor mironosițe alături de ucenicii Mei, de toți mărturisitorii Mei de atunci, și a fost mângâiere aici, fiilor. Am spus aceasta în ziua aceasta vouă, din pricina duhului rămas încă peste grădină până acum, am spus și pentru cei care au stat aici cu voi oaspeți la masă, să ia și ei această veste mângâietoare, odată cu cei din cer și odată cu toți cei cărora li s-au făcut pomenire și mângâiere

atunci aici, fiilor.

Iar acum, iată, încă o duminică a mărturisirii Mele de atunci, când puterea Mea dumnezeiască s-a apropiat de cel slăbănog de treizeci și opt de ani și s-a ridicat el pe picioare când i-am spus să se ridice, o, dar s-a dus și M-a spus la preoți și la arhierei și M-au aflat aceia și M-au urmărit cu ură până ce M-au și pus pe cruce, împlinind ei această Scriptură a faptelor lor ucigătoare de Dumnezeu.

L-am întâlnit în templu apoi pe cel vindecat și i-am spus să nu mai păcătuiască dacă l-am vindecat, ca nu cumva să-i fie lui și mai rău apoi. El însă n-a făcut ce i-am spus, și a urmat apoi prinderea Mea și crucea pe care M-au pus preoții vremii, și iată, nu știu, nici azi nu știu cei ce-Mi află cuvântul venirii Mele de azi, nu știu aceștia să nu meargă să Mă spună la preoți și la arhierei, căci Eu vin tainic, vin pentru cei ce cred și vin să-i ajut spre mântuirea lor, iar dacă ei nu sunt cuminți, pot face rău lui Dumnezeu, căci necredința e mai mare decât atunci, fiindcă este scris să nu găsesc credință pe pământ pentru venirea Mea cea de azi ca să-Mi pregătesc cărarea zilei celei mari, care Mă va înfățișa în toată slava Mea tuturor celor necredincioși, care atât de mult Îmi stau împotrivă, ca nu cumva să audă cineva cuvântul Meu și să creadă și să Mă urmeze ca mironosițele cele de atunci, care n-au mai putut fără dragostea Mea în ele, fără dragostea lor în Mine apoi.

Erau tainici cei ce Mă urmau cu credință, dar iată, cei ce Mă aflau, și nu Mă urmau apoi, și nu păstrau taina ca să nu Mă afle cei necredincioși mai înainte de ceasul care avea să vină, o, Mi-au făcut rău, și și-au făcut și lor rău, iar Eu nu eram primit și crezut de mai-marii de atunci, așa cum nici azi nu sunt primit și crezut de mai-marii bisericii de azi, care domnesc și nu vor să meargă pe urmele Mele cu viața lor, și de aceea ei spun celor mulți să nu creadă, să nu se apropie de taina cuvântului Meu, de venirea Mea cuvânt pe pământ, chiar dacă Eu trimit spre ei cuvântul Meu tot timpul ca să-l știe ei, ca să bat la ușa lor și să n-aibă vină că n-au știut, și iată, ceea ce a fost iarăși este, precum este scris, iar Eu rămân același ieri și azi, și numai cei ce-Mi știu taina cred și Mă urmează, ferindu-se ei de cei ce nu Mă vor cu oamenii pe pământ ca să le fac bine lor.

Așadar, v-am dat vestea cea dulce la o săptămână de la petrecerea cea prea frumoasă aici cu Mine și cu cei din cer, și cu voi, o, și plutește deasupra încă mângâierea aceasta, fiilor, iar în duminica de după aceasta de acum vin iar la voi, vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu îngerul ei, cu femeia samarineancă vin la voi, și vom păstra încă duhul mângâierii din ziua când Eu am stat de jos până sus cu rânduri-rânduri de mese pline, cu privelișteцerească aici în zi de praznic pentru mironosițele Mele, cu care Tatăl Meu S-a sprijinit atunci, pentru ca să-Mi ajute mersul Meu cel de atunci pe pământ.

Acum, fiilor, rămâneți în duhul mângâierii, care veghează peste cetate, și aveți grijă multă și mereu de taina Mea cu voi, de lucrul Meu peste pământ cu voi, o, și învățați de la cei de atunci ai Mei să nu țineți cu voi înșivă, să nu vă alegeți de partea voastră întru nimic, fiilor, căci pentru cei ce Mă urmează am lăsat lucrul lepădării de sine să-l lucreze, și numai pe Domnul să-L lase peste ei mare, iar voi să Mă urmați prin lepădare de sine tot timpul, fiilor, tot timpul între voi și Mine, între voi și voi, așa cum Eu am lucrat înaintea Tatălui și înaintea oamenilor, nealegându-Mi folos, ci numai dăruindu-Mă cu totul, și aceasta vă cer și vouă, ca să semănați cu Mine, fiilor, Eu în voi, și voi în Mine, și vor ști tot mai mulți că Tatăl M-a trimis la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin. *13/26 mai 2024*